

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Joannes Abbas, Juris Pontificij doctor, et concordantiarum Bibli[a]e, ac Canonum primus auctor. cap. LXXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

be quidem Doctorum virorum sententia, rem ex se adeo suspectam redunt ut super hoc sententiam nostram uix audiremus proferre. Videntur tamen mihi hoc modo omnes inter se conciliari posse, ut dicamus; Gratianum Classis ciuitate Tuscum natum, monasticam uitam professum fuisse in monasterio S. Proculi; deinde transisse, fortassis maioris comunitatis causa, ad monasterium SS. Faelicis & Naboris, ibique constitutum Decretum composuisse. Cuius nostra conjectura videtur esse Carolus Signorius de Episcopis Bononie, lib. 2. qui non auctor est dicere Gratianum monachum S. Faelicis fuisse, sed tantummodo Decretum in monasterio S. Faelicis composuisse, sic enim inquit: Millesimo centesimo quinquagesimo primo, Gratianus Monachus in monasterio S. Faelicis Decretum id est, iuris Pontificii uolumen insigne, quod extat, compoluit. Et hac pro monasterio Gratiani dicta sint.

D. I O A N N E S A B B A S:

Iuris Pontificij Doctor, & Concordantiarum Biblię, ac Canonum primus auctor,

qui

Institutiæ legem in concordia disposuit. Sap. 18.

Cap. LXXXIII.

PRAECEDENTIUM gloriam æmulatus Iohannes Abbas Niuicellensis, Ordinis Sancti Benedicti, Congregationis Cluniacensis, qui tertio loco in partibus Rami superioribus Abbatis, librum occlusum sinistra tenentis, habitu videtur, cum esset in sacris litteris apprime versatus, & scientia iuris Canonici nemini sui temporis inferior, Opus præclarum & insigne, & à nullo alio tentatum, Bibliæ, scilicet & Canonum concordantiam, posteris reliquit, tali principio: *In principio creauit Deus.* In quo opere dilucide ostendit, omnem uitæ humanae perfectionem ex facili debere sumi litteris, nec quicquam in sanctis Canonibus ad eam acquirendam positum, quod ab illis non pendeat. Scriptis
præterea:

Sermones de tempore, lib. 1. Respicite, & leuate capita.

Ser-

Sermones de Sanctis, lib. 1. Relictis rebus S. Petrus;
Epistolas, & quæstiones varias, lib. 1.
Clatuit anno Incarnationis Dominice 1460. & quod excurrunt
Jo. Trittemius de scriptorib. Eccles. & alijs nonnulli.

D. LAPVS ABBAS:

Iuris Pontificij Doctor, ac Decretalium Sexti li-
bri, & Clementinarum, primus expositor.

*Exposuit, ipse, omnes sermones, quos mandauera
Dominus. Exo. 19.*

Cap. LXXXIII.

ON minori laude censendus est, Dominus Lapus Monachus & Abbas monasterii S. Miniati ad montem Florentiæ, ordinis S. Benedicti, congregatus Cluniacensis; qui natione Hethruscus de Pôdio Bonici, ex familia de Tuqtis, cum inter suis Iurisconsultos, & Philosophos, parem sibi non inueniret, omnium primus

Super libro sexto Decretalium Bonifacii VIII. &
Super Clementinis, Clementis V.

Commentarios egregios, & eruditione plenos edidit, & scilicet Dominicæ cultorem, non segnem demonstrauit. Hi cum per trecentos annos in latebris delituisserent, nunc tandem opera & labore Dominici Tusci I. C. Regensis, in lucem prodierunt, & excusi sunt Roma in ædibus Pop. Romani apud Georgium Ferrarium an. 1509. in fol. in quorum exordio sic de se Lapus loquitur.

Ego namque Lapus Abbas monasterij S. Miniati ad Montem

Florentiæ, inter Doctores Decretorum minimus, & ingenuus. Scripsit etiam super Decreto Gratiani, prout eum citat Cald. in consl. 46. alias 8. de confuet. circa finem: sed illum non nidi.

Item Additiones in Friderici Petruccii librum de Pluralitate beneficiorum.

De Hospitalariis.

De Canonica potestate, & quarra.

Concilium circa Inquisidores, & Nuncios Apostolicos, quod fuit